

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 800

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 2 octombrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
D E C R E T E	
712. — Decret privind eliberarea din funcție a procurorului șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism	2
D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E	
Decizia nr. 135 din 7 martie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1) din Codul de procedură civilă	2-4
Decizia nr. 210 din 9 aprilie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1) din Codul de procedură civilă	5-6
A C T E A L E O R G A N E L O R D E S P E C I A L I T A T E A L E A D M I N I S T R A Ț I E I P U B L I C E C E N T R A L E	
2.547. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice, precum și a modelului și conținutului unor formulare	7-16

DECRETE**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****privind eliberarea din funcție a procurorului șef
al Direcției de Investigare a Infracțiunilor
de Criminalitate Organizată și Terorism**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 54 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului justiției,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Oliver-Felix Bănilă se eliberează din funcția de procuror șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ca urmare a demisiei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 2 octombrie 2019.
Nr. 712.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 135**

din 7 martie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1)
din Codul de procedură civilă**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată din oficiu de Judecătoria Constanța — Secția civilă în Dosarul nr. 26.011/212/2018/a1 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.518D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.528D/2018, nr. 1.529D/2018, nr. 1.530D/2018, nr. 1.531D/2018, nr. 1.532D/2018, nr. 1.533D/2018, nr. 1.535D/2018 și nr. 1.536D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Judecătoria Constanța — Secția civilă în dosarele nr. 17.837/212/2018/a1, nr. 26.007/212/2018/a1, nr. 26.009/212/2018/a1, nr. 26.014/212/2018/a1, nr. 26.015/212/2018/a1, nr. 26.016/212/2018/a1, nr. 26.017/212/2018/a1 și nr. 26.018/212/2018/a1.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în Dosarul nr. 1.533D/2018, partea Maria Ghidersa a depus o cerere scrisă prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

6. Având în vedere obiectul identic al excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.528D/2018, nr. 1.529D/2018, nr. 1.530D/2018, nr. 1.531D/2018, nr. 1.532D/2018, nr. 1.533D/2018, nr. 1.535D/2018 și nr. 1.536D/2018 la Dosarul nr. 1.518D/2018.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de conexare a dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.528D/2018, nr. 1.529D/2018, nr. 1.530D/2018, nr. 1.531D/2018, nr. 1.532D/2018, nr. 1.533D/2018, nr. 1.535D/2018 și nr. 1.536D/2018 la Dosarul nr. 1.518D/2018, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra prevederilor legale criticate, prin Decizia nr. 707 din 9 noiembrie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin încheierile nr. 14.595, nr. 14.596, nr. 14.597, nr. 14.598, nr. 14.600, nr. 14.601, nr. 14.602, nr. 14.603 și nr. 14.604 din 4 octombrie 2018, pronunțate în dosarele nr. 17.837/212/2018/a1, nr. 26.007/212/2018/a1, nr. 26.009/212/2018/a1, nr. 26.011/212/2018/a1, nr. 26.014/212/2018/a1, nr. 26.015/212/2018/a1, nr. 26.016/212/2018/a1, nr. 26.017/212/2018/a1 și nr. 26.018/212/2018/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1) din Codul de procedură civilă**, excepție invocată din oficiu în dosare având ca obiect soluționarea unor dosare în care s-au formulat cereri de executare silită.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată, în esență, că dispozițiile art. 25 alin. (1) din Codul de procedură civilă încalcă principiul supremației Constituției și pe cel al rolului Curții Constituționale de unic garant al supremației Constituției, în măsura în care s-ar interpreta că acestea ar autoriza consemnarea de către instanța judecătorească în cuprinsul unei încheieri de ședință, cu ocazia verificării competenței sale jurisdicționale, drept temei al competenței sale teritoriale, a unei dispoziții legale declarate neconstituțională cu mai mult de 4 ani anterior învestirii instanței cu cererea în raport cu care este verificată și stabilită competența instanței.

11. Se mai arată că, prin Decizia nr. 348 din 17 iunie 2014, instanța de contencios constituțional a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 650 alin. (1) din Codul de procedură civilă, arătând la paragraful 19 al deciziei că deficiențele de reglementare evidențiate în ceea ce privește prevederile art. 650 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt de natură să încalce dispozițiile art. 1 alin. (5), ale art. 21 alin. (3) și ale art. 126 alin. (2) din Constituție, precum și pe cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe, dispozițiile art. 650 alin. (1) din Codul de procedură civilă neconstituționale au fost puse în acord cu cele statuate de Curtea Constituțională în decizia menționată, de *lege lata*, instanța de executare fiind de acum încolo cea în circumscripția căreia este situat domiciliul sau, după caz, sediul debitorului la momentul declanșării executării silite, conform art. 651 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 25 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Procesele în curs de judecată, precum și executările silite începute sub legea veche rămân supuse acelei legi.*”

16. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept și alin. (5) privind respectarea legii și a Constituției, a securității raporturilor juridice, precum și componenta sa privind calitatea legii, art. 16 alin. (2) privind egalitatea în fața legii și în art. 147 alin. (4) referitor la efectele deciziilor Curții Constituționale. Din analiza excepției de neconstituționalitate rezultă faptul că autoarea excepției de neconstituționalitate a înțeles să se raporteze și la prevederile constituționale ale art. 147 alin. (1) privind rolul Curții Constituționale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra prevederilor invocate, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale.

18. Astfel, prin Decizia nr. 707 din 9 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 2 martie 2018, paragrafele 25—27, Curtea a observat că în cauzele în care competența instanței de executare a fost stabilită anterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 348 din 17 iunie 2014, fără ca în acestea să fi fost ridicată o excepție de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 650 alin. (1) din Codul de procedură civilă, decizia Curții Constituționale nu poate produce niciun efect juridic asupra competenței instanței astfel stabilite. În această situație, întrucât momentul stabilirii competenței instanței de executare a fost depășit și întrucât nu a fost contestată la acel moment, aceasta reprezintă o *facta praeterita* în raport cu decizia Curții Constituționale, astfel încât această decizie nu poate fi aplicată retroactiv. În schimb, aceasta se aplică în cauzele în care o excepție de neconstituționalitate a fost admisă, respectiv respinsă ca devenită inadmisibilă, după caz, privind aceleași texte legale, în condițiile Deciziei Curții Constituționale nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016, paragrafele 20—22 și 30. Prin urmare, Decizia nr. 348 din 17 iunie 2014 nu poate avea niciun efect asupra executărilor silite aflate în curs, implicit nici asupra incidentelor ivite în cursul executării silite, precum este contestația la executare, întrucât, în temeiul dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, ea produce efecte numai pentru viitor (*facta futura*), nu și cu privire la situațiile juridice trecute (*facta praeterita*).

19. De altfel, prin Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 4 februarie 2016, prin care a constatat neconstituționalitatea

competenței executorului judecătoresc de a încuviința executarea silită, respectiv a faptului că începerea/declanșarea procedurii executării silite este sustrasă controlului judecătoresc, Curtea a reținut, în paragraful 28, efectele pe care urma să le producă această decizie. Așadar, Curtea, reținând că, pe perioada de activitate a unui act normativ, acesta se bucură de prezumția de constituționalitate, decizia sa nu se va aplica în privința procedurilor de executare silită încuviințate până la data publicării sale, aplicându-se, în schimb, în privința contestațiilor la executare formulate împotriva încheierii de încuviințare a executării silite date de executorul judecătoresc, aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data publicării prezentei decizii, precum și în cele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate până la data sus-menționată.

20. În evaluarea criteriului stabilirii competenței conform art. 650 din Codul de procedură civilă și Deciziei nr. 348 din 17 iunie 2014, instanțele judecătorești trebuie să țină cont de faptul că, raportat la momentul publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu privire la cauzele în care competența instanței de executare a fost deja stabilită, acestea se constituie în *facta praeterita*, decizia Curții neputându-se aplica pentru situații epuizate/trecute.

21. În cazul de față este vorba însă de dosare care se află în faza încuviințării unui act de executare silită, fază în care instanța chemată să încuviințeze această executare își verifică propria competență. Cu alte cuvinte, diferă de situația în care instanța de executare și-a verificat deja competența și se cere încuviințarea unui act de executare silită. Așadar, aspectele reliefate de autoarea excepției de neconstituționalitate țin de interpretarea și aplicarea legii, cu luarea în considerare a jurisprudenței instanței de contencios constituțional, cu precizările făcute de acestea, excedând competenței Curții Constituționale. Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „*Sunt neconstituționale prevederile actelor [...] care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției*”, alin. (3) al aceluiași articol stabilind că instanța constituțională „*se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]*”. Curtea Constituțională a statuat în repetate rânduri că nu intră în atribuțiile sale cenzurarea aplicării legii de către instanțele judecătorești, controlul judecătoresc realizându-se exclusiv în

cadrul sistemului căilor de atac prevăzute de lege. În acest sens, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege*” (a se vedea Decizia nr. 1.665 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 19 februarie 2010).

22. Distinct de cele de mai sus, Curtea mai menționează jurisprudența sa recentă, respectiv Decizia nr. 874 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2019, paragraful 69, în care Curtea a reținut că, potrivit art. 147 alin. (1) din Constituție, dispozițiile din actele normative constatate ca fiind neconstituționale încetează să mai producă efecte juridice de la momentul publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I. Astfel, aceste prevederi constituționale, coroborate cu cele cuprinse în art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală, instituie o regulă de aplicare în timp a normelor legale constatate neconstituționale, regulă care se aplică în mod prioritar, dată fiind forța juridică superioară a normei constituționale în raport cu normele generale de drept tranzitoriu cuprinse în acte normative cu forță juridică inferioară (în speță, Codul de procedură civilă), în acord cu principiul supremației Legii fundamentale cuprins în art. 1 alin. (5) din Constituție.

23. Mai mult, potrivit art. 142 alin. (1) din Legea fundamentală, Curtea este garantul supremației Constituției, ceea ce obligă instanța constituțională la o atitudine activă, în sensul aplicării și respectării acestui principiu în limitele competenței sale (a se vedea și Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, și Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012).

24. Cu alte cuvinte, atât timp cât instanța de fond nu și-a stabilit competența și a intervenit declararea neconstituționalității prevederii legale pe care instanța de fond ar trebui să o aplice, Curtea reține că, prin efectul deciziei sale, instanța de fond va aplica prevederile legale rezultate în urma punerii de acord de către legiuitor a prevederilor declarate neconstituționale cu decizia instanței de contencios neconstituțional. Așadar, revine instanței de fond să facă aplicarea efectelor deciziilor Curții Constituționale.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție invocată din oficiu de Judecătoria Constanța — Secția civilă în dosarele nr. 17.837/212/2018/a1, nr. 26.007/212/2018/a1, nr. 26.009/212/2018/a1, nr. 26.011/212/2018/a1, nr. 26.014/212/2018/a1, nr. 26.015/212/2018/a1, nr. 26.016/212/2018/a1, nr. 26.017/212/2018/a1 și nr. 26.018/212/2018/a1.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Constanța — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 7 martie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 210

din 9 aprilie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1)
din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată din oficiu de Judecătoria Constanța — Secția civilă în Dosarul nr. 26.013/212/2018/a1 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.534D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că dosarul se află la al doilea termen de judecată, primul termen fiind la data de 7 martie 2019, când Curtea, constatând că procedura de citare nu a fost legal îndeplinită, a dispus acordarea unui nou termen și refacerea procedurii de citare.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea nr. 14.599 din 4 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 26.013/212/2018/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1) din Codul de procedură civilă**, excepție invocată din oficiu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de executare silită.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată, în esență, că dispozițiile art. 25 alin. (1) din Codul de procedură civilă încalcă principiul supremației Constituției și pe cel al rolului Curții Constituționale, de unic garant al supremației Constituției, în măsura în care s-ar interpreta că acestea ar autoriza consemnarea de către instanța judecătorească în cuprinsul unei încheieri de ședință, cu ocazia verificării competenței sale jurisdicționale, drept teme al competenței sale teritoriale, a unei dispoziții legale declarate neconstituționale cu mai mult de 4 ani anterior învestirii instanței cu cererea în raport cu care este verificată și stabilită competența instanței.

7. Se mai arată că prin Decizia nr. 348 din 17 iunie 2014 instanța de contencios constituțional a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 650 alin. (1) din Codul de procedură civilă, arătând la paragraful 19 al deciziei că deficiențele de reglementare evidențiate în ceea ce privește prevederile art. 650 alin. (1) din Codul de procedură civilă sunt de natură să încalce dispozițiile art. 1 alin. (5), ale art. 21 alin. (3) și ale art. 126 alin. (2) din Constituție, precum și pe cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin Legea nr. 138/2014, dispozițiile

neconstituționale ale art. 650 alin. (1) din Codul de procedură civilă au fost puse în acord cu cele statuate de Curtea Constituțională în decizia menționată, de *lege lata*, instanța de executare fiind de acum încolo cea în circumscripția căreia este situat domiciliul sau, după caz, sediul debitorului la momentul declanșării executării silite conform art. 651 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 25 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Procesele în curs de judecată, precum și executările silite începute sub legea veche rămân supuse acelei legi.*”

12. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept, precum și în alin. (5) privind respectarea legii și a Constituției, a securității raporturilor juridice, precum și componenta sa privind calitatea legii, art. 16 alin. (2) privind egalitatea în fața legii și în art. 147 alin. (4) referitor la efectele deciziilor Curții Constituționale. Din analiza excepției de neconstituționalitate rezultă faptul că autoarea excepției de neconstituționalitate a înțeles să se raporteze și la prevederile constituționale ale art. 147 alin. (1) privind rolul Curții Constituționale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra prevederilor invocate, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale.

14. Astfel, prin Decizia nr. 707 din 9 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 2 martie 2018, paragrafele 25—27, Curtea a observat că în cauzele în care competența instanței de executare a fost stabilită anterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 348 din 17 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 16 iulie 2014, fără ca în acestea să fi fost ridicată o excepție de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 650 alin. (1) din Codul de procedură civilă, decizia Curții Constituționale nu poate produce niciun efect juridic asupra competenței instanței astfel stabilite. În această situație, întrucât momentul stabilirii competenței instanței de executare a fost depășit și întrucât nu a fost contestată la acel moment, aceasta reprezintă o *facta praeterita* în raport cu decizia Curții Constituționale, astfel încât această decizie nu poate fi aplicată retroactiv. În schimb, aceasta se aplică în cauzele în care o excepție de neconstituționalitate a fost admisă, respectiv

respinsă ca devenită inadmisibilă, după caz, privind aceleași texte legale, în condițiile Deciziei Curții Constituționale nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016, paragrafele 20—22 și 30. Prin urmare, Decizia nr. 348 din 17 iunie 2014 nu poate avea niciun efect asupra executărilor silite aflate în curs, implicit nici asupra incidentelor ivite în cursul executării silite, precum este contestația la executare, întrucât, în temeiul dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, ea produce efecte numai pentru viitor (*facta futura*), nu și cu privire la situațiile juridice trecute (*facta praeterita*).

15. De altfel, prin Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 4 februarie 2016, prin care a constat neconstituționalitatea competenței executorului judecătoresc de a încuviința executarea silită, respectiv a faptului că începerea/declanșarea procedurii executării silite este sustrasă controlului judecătoresc, Curtea a reținut, în paragraful 28, efectele pe care urma să le producă această decizie. Așadar, Curtea reținând că pe perioada de activitate a unui act normativ acesta se bucură de prezumția de constituționalitate, decizia sa nu se va aplica în privința procedurilor de executare silită încuviințate până la data publicării sale, aplicându-se, în schimb, în privința contestațiilor la executare formulate împotriva încheierii de încuviințare a executării silite date de executorul judecătoresc aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data publicării prezentei decizii, precum și în cele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate până la data sus-menționată.

16. În evaluarea criteriului stabilirii competenței conform art. 650 din Codul de procedură civilă și Deciziei nr. 348 din 17 iunie 2014, instanțele judecătorești trebuie să țină cont de faptul că, raportat la momentul publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu privire la cauzele în care competența instanței de executare a fost deja stabilită, acestea se constituie în *facta praeterita*, decizia Curții neputându-se aplica pentru situații epuizate/trecute.

17. În cazul de față este vorba însă de un dosar care se află în faza încuviințării unui act de executare silită, fază în care instanța chemată să încuviințeze această executare își verifică propria competență. Cu alte cuvinte, instanța de executare nu se află în situația de a-și fi verificat deja competența și se cere încuviințarea unui act de executare silită. Așadar, aspectele reliefate de autoarea excepției de neconstituționalitate țin de interpretarea și aplicarea legii, excedând competenței Curții Constituționale. Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „Sunt neconstituționale prevederile actelor [...] care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției”, alin. (3) al aceluiași articol

stabilind că instanța constituțională „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]”. Curtea Constituțională a statuat în repetate rânduri că nu intră în atribuțiile sale cenzurarea aplicării legii de către instanțele judecătorești, controlul judecătoresc realizându-se exclusiv în cadrul sistemului căilor de atac prevăzute de lege. În acest sens, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, „Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege” (a se vedea Decizia nr. 1.665 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 19 februarie 2010).

18. Distinct de cele de mai sus, Curtea mai menționează jurisprudența sa recentă, respectiv Decizia nr. 874 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2019, paragraful 69, în care Curtea a reținut că, potrivit art. 147 alin. (1) din Constituție, dispozițiile din actele normative constatate ca fiind neconstituționale încetează să mai producă efecte juridice de la momentul publicării deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I. Astfel, aceste prevederi constituționale, coroborate cu cele cuprinse în art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală, instituie o regulă de aplicare în timp a normelor legale constatate neconstituționale, regulă care se aplică în mod prioritar, dată fiind forța juridică superioară a normei constituționale în raport cu normele generale de drept tranzitoriu, cuprinse în acte normative cu forță juridică inferioară (în speță, Codul de procedură civilă), în acord cu principiul supremației Legii fundamentale, cuprins în art. 1 alin. (5) din Constituție.

19. Mai mult, potrivit art. 142 alin. (1) din Legea fundamentală, Curtea este garantul supremației Constituției, ceea ce obligă instanța constituțională la o atitudine activă, în sensul aplicării și respectării acestui principiu în limitele competenței sale (a se vedea și Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, și Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012).

20. Cu alte cuvinte, atât timp cât instanța de fond nu și-a stabilit competența și a intervenit declararea neconstituționalității prevederii legale pe care instanța de fond ar trebui să o aplice, Curtea reține că, prin efectul deciziei Curții Constituționale, instanța de fond va aplica prevederile legale rezultate în urma punerii de acord de către legiuitor a prevederilor declarate neconstituționale cu decizia instanței de contencios neconstituțional. Așadar, revine instanței de fond să facă aplicarea efectelor deciziilor Curții Constituționale.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție invocată din oficiu de Judecătoria Constanța — Secția civilă în Dosarul nr. 26.013/212/2018/a1.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Constanța — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 aprilie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice, precum și a modelului și conținutului unor formulare

Având în vedere dispozițiile art. 137, art. 148, art. 151 alin. (7) și alin. (17), art. 154, art. 155, art. 170 și art. 174 alin. (7) și alin. (17) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 107 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și avizul conform al Ministerului Finanțelor Publice comunicat prin Adresa nr. 784.788 din data de 20.09.2019,

în temeiul prevederilor art. 342 alin. (1) și alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă modelul și conținutul formularelor:

a) „Notificare privind nedeclararea contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice”, prevăzută în anexa nr. 2;

b) „Referat privind estimarea bazei de calcul al contribuției de asigurări sociale și al contribuției de asigurări sociale de sănătate, în cazul stabilirii din oficiu a obligațiilor de plată”, prevăzută în anexa nr. 3;

c) „Decizie privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice”, prevăzută în anexa nr. 4;

d) „Decizie de anulare a deciziei privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice”, prevăzută în anexa nr. 5.

(2) Formularele de la alin. (1) se utilizează pentru stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de

asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice începând cu anul fiscal 2018.

Art. 3. — Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularelor de la art. 2 alin. (1) lit. a), c) și d) sunt stabilite în anexa nr. 6.

Art. 4. — Anexele nr. 1—6 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Referirile la Codul fiscal din cuprinsul prezentului ordin reprezintă trimiteri la Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în anul fiscal de referință, iar referirile la Codul de procedură fiscală reprezintă trimiteri la Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin orice dispoziție contrară se abrogă.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 8. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și unitățile subordonate vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

p. Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Daniel-Mihail Tudor

PROCEDURĂ**privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

1. Prezenta procedură se aplică persoanelor fizice care nu și-au îndeplinit obligația declarării contribuției de asigurări sociale, respectiv a contribuției de asigurări sociale de sănătate, potrivit prevederilor Codului fiscal, începând cu anul fiscal 2018.

2. În sensul prezentei proceduri, organul fiscal competent este:

a) organul fiscal central în a cărui rază teritorială contribuabilul are adresa unde își are domiciliul, potrivit legii, sau adresa unde locuiește efectiv, în cazul în care aceasta este diferită de domiciliu, pentru persoanele fizice care au domiciliul fiscal în România;

b) organul fiscal central competent, potrivit legii, pentru administrarea contribuabililor persoane fizice, fără domiciliu fiscal în România.

3. Stabilirea din oficiu a contribuțiilor sociale obligatorii se efectuează de către compartimentul cu atribuții în administrarea impozitului pe venit din cadrul organului fiscal central competent potrivit legii, denumit în continuare *compartiment de specialitate*.

CAPITOLUL II**Procedura de stabilire din oficiu a contribuțiilor sociale obligatorii****SECȚIUNEA 1****Procedura de stabilire din oficiu a contribuției de asigurări sociale**

4. Prezenta procedură se aplică persoanelor fizice care îndeplinesc următoarele condiții cumulative:

a) au realizat venituri din activități independente și/sau venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care se datorează contribuția de asigurări sociale;

b) au estimat pentru anul curent un venit net anual cumulat din veniturile prevăzute la lit. a), din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri, mai mic decât nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, iar venitul net anual cumulat realizat este cel puțin egal cu nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice — capitolul II (denumită în continuare *declarație unică estimativă*);

c) nu și-au îndeplinit obligațiile declarative privind contribuția de asigurări sociale datorată pentru anul fiscal de impunere.

5. Identificarea contribuabililor de la pct. 4 se face pe baza următoarelor surse de informații:

a) formularul 256 „Decizie de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice”, emis și comunicat contribuabililor;

b) formularul 112 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”, depus de plătitorii de venituri;

c) formularul „Declarație unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice”, depus de contribuabili;

d) alte informații existente în evidența fiscală.

6. (1) Pe baza informațiilor de la pct. 5, organul fiscal central competent întocmește lista contribuabililor care au realizat venituri din activități independente și/sau venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care se datorează contribuția de asigurări sociale și al căror venit net/brut este cel puțin egal cu 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației unice estimative.

(2) Pentru persoanele care au realizat venituri din drepturi de proprietate intelectuală se verifică în formularul 112 dacă acestea au realizat și venituri din salarii și asimilate acestora. În situația în care au fost realizate venituri din salarii și asimilate acestora cel puțin o lună în perioada de realizare a veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală, acestea din urmă nu se iau în considerare la stabilirea plafonului minim anual de 12 salarii minime brute pe țară.

7. Lista de la pct. 6 trebuie să conțină următoarele informații:

a) datele de identificare ale persoanei fizice (cod numeric personal/număr de identificare fiscală, nume și prenume, domiciliu fiscal);

b) categoria de venit realizat;

c) venitul realizat.

8. Din lista de la pct. 6 se elimină:

a) contribuabilii care au depus declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice și au declarat contribuția de asigurări sociale datorată, la secțiunea corespunzătoare de la capitolul I din declarație;

b) contribuabilii care au depus declarația unică estimativă și care au completat capitolul II din declarație, prin declararea la secțiunea corespunzătoare, a contribuției de asigurări sociale calculată la plafonul minim de cel puțin 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației unice estimative;

c) contribuabilii care au realizat în mod exclusiv venituri din drepturi de proprietate intelectuală și/sau în baza contractelor de activitate sportivă, în regim de reținere la sursă a impozitului pe venit și pentru care venitul net/brut cumulat, declarat de plătitorii de venituri în formularul 112, este sub nivelul a 12 salarii minime brute pe țară;

d) contribuabilii pentru care plătitorii de venituri au reținut la sursă contribuția de asigurări sociale calculată la plafonul minim anual și declarată în formularul 112;

e) persoanele fizice care nu datorează contribuții de asigurări sociale în România, potrivit legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

9. Din lista rezultată se elimină, pe baza informațiilor existente în evidențele fiscale, precum și pe baza informațiilor obținute de la autorități sau entități care organizează și dețin evidențe privind calitatea de pensionar a persoanelor fizice, următoarele:

a) persoanele asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale neintegrate în sistemul public de pensii, care nu au obligația asigurării în sistemul public de pensii;

b) persoanele care au calitatea de pensionari ai sistemului public de pensii și/sau ai sistemelor proprii de asigurări sociale neintegrate în sistemul public de pensii.

10. În urma eliminărilor de la pct. 9 rezultă lista contribuabililor care nu și-au îndeplinit obligațiile declarative privind contribuția de asigurări sociale.

11. Organul fiscal central competent notifică fiecare contribuabil înscris în lista de la pct. 10 și asigură exercitarea de către acesta a dreptului de a fi ascultat, conform prevederilor art. 9 din Codul de procedură fiscală, cu precizarea termenului la care persoana fizică trebuie să se prezinte în vederea audierii. Modelul și conținutul notificării sunt prevăzute în anexa nr. 2 la ordin.

12. Notificarea se comunică contribuabilului, în conformitate cu prevederile art. 47 din Codul de procedură fiscală.

13. În termen de 15 zile de la data comunicării notificării de la pct. 11, organul fiscal central competent elimină din lista de la pct. 10 contribuabilii care, în urma notificării, și-au îndeplinit obligațiile declarative privind contribuția de asigurări sociale prin depunerea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, la organul fiscal central competent.

14. Pentru fiecare contribuabil din lista rezultată la pct. 13, care nu s-a prezentat pentru audiere, organul fiscal central competent solicită prezența în vederea unei noi audieri, cu precizarea termenului la care persoana fizică trebuie să se prezinte la organul fiscal, potrivit prevederilor art. 9 din Codul de procedură fiscală. În cadrul audierii acesta are dreptul să își exprime în scris punctul de vedere sau să notifice despre renunțarea la acest drept. Contribuabilii care, în urma audierii, și-au îndeplinit obligațiile declarative sau depun documente justificative care atestă faptul că nu datorează contribuție de asigurări sociale sunt eliminați din lista de la pct. 13.

15. Pentru contribuabilii din lista rezultată după eliminările de la pct. 14 se estimează baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale, la nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației unice estimative și se întocmește „Referatul privind estimarea bazei de calcul al contribuției de asigurări sociale și al contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul stabilirii din oficiu a obligațiilor de plată”, prevăzut în anexa nr. 3 la ordin. Referatul se întocmește într-un singur exemplar, se verifică și se avizează de către conducătorul organului fiscal central competent, precum și de către persoanele implicate potrivit competențelor stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare și prin prezenta procedură.

16. Contribuția de asigurări sociale datorată se stabilește prin aplicarea cotei de contribuție prevăzute la art. 138 din Codul fiscal asupra bazei anuale de calcul prevăzută la pct. 15.

17. Pe baza datelor din referatul prevăzut la pct. 15, organul fiscal central competent emite „Decizia privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice”. Modelul și conținutul deciziei de impunere sunt prevăzute în anexa nr. 4 la ordin.

18. Decizia privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice se emite în două exemplare, din care unul se comunică persoanei fizice, conform art. 47 din Codul de procedură fiscală, semnat numai de conducătorul unității fiscale, iar al doilea se semnează și de către persoanele implicate potrivit competențelor stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare și prin prezenta procedură. Cel de-al doilea exemplar se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

SECȚIUNEA a 2-a

Procedura de stabilire din oficiu a contribuției de asigurări sociale de sănătate

19. Prezenta procedură se aplică persoanelor fizice care îndeplinesc următoarele condiții cumulative:

A. au realizat venituri din următoarele categorii:

- venituri din activități independente;
- venituri din drepturi de proprietate intelectuală;
- venituri din asocierea cu o persoană juridică contribuabil potrivit prevederilor titlului II, titlului III din Codul fiscal sau Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități, pentru care sunt aplicabile prevederile art. 125 din Codul fiscal;
- venituri din cedarea folosinței bunurilor;
- venituri din agricultură, silvicultură, piscicultură;
- venituri din investiții;
- venituri din alte surse.

B. au estimat pentru anul de impunere un venit net anual cumulat din veniturile prevăzute la lit. A, din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri, mai mic decât nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, iar venitul net/brut anual cumulat realizat este cel puțin egal cu nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației unice estimative;

C. nu și-au îndeplinit obligațiile declarative privind contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată pentru anul fiscal de impunere.

20. Identificarea contribuabililor de la pct. 19 se face pe baza următoarelor surse de informații:

- formularul 112 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”;
- formularul 205 „Declarație informativă privind impozitul reținut la sursă, veniturile din jocuri de noroc și câștigurile/pierderile din investiții, pe beneficiari de venit”;
- formularul 256 „Decizie de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice”;
- formularul „Declarație unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice”;
- alte informații existente în evidența fiscală.

21. (1) Organul fiscal central competent identifică și întocmește lista contribuabililor care au realizat veniturile de la pct. 19 lit. A, a căror valoare netă/brută/încasată cumulată, după caz, se situează la nivelul a cel puțin 12 salarii minime brute pe țară, din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri, pe baza formularelor de la pct. 20.

(2) Pentru persoanele care au realizat venituri din drepturi de proprietate intelectuală se verifică în formularul 112, precum și în evidențele fiscale dacă acestea au realizat venituri din pensii sau/și venituri din salarii și asimilate acestora. În situația în care au fost realizate venituri din categoriile menționate cel puțin o lună în perioada de realizare a veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală, acestea din urmă nu se iau în considerare la stabilirea plafonului minim anual de 12 salarii minime brute pe țară.

(3) Pentru persoanele de la art. 154 alin. (1) lit. a) și b) din Codul fiscal, veniturile din cedarea folosinței bunurilor, din drepturi de proprietate intelectuală, din asocierea cu o persoană juridică, precum și veniturile din investiții și alte surse nu se iau în considerare la stabilirea plafonului minim anual de 12 salarii minime brute pe țară. Condiția de eliminare a veniturilor din

plafonul minim anual se consideră îndeplinită dacă contribuabilii se încadrează în categoriile menționate cel puțin o lună în perioada de realizare a veniturilor.

22. Lista trebuie să conțină următoarele informații:

a) datele de identificare ale persoanei fizice (cod numeric personal/număr de identificare fiscală, nume și prenume, domiciliu fiscal);

b) categoria de venit realizat;

c) venitul realizat.

23. Din lista de mai sus se elimină următoarele categorii de contribuabili:

a) contribuabilii care au depus declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice și au declarat contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată, la secțiunea corespunzătoare de la capitolul I;

b) contribuabilii care au depus declarația unică estimativă și care au completat capitolul II din declarație, prin declararea la secțiunea corespunzătoare a contribuției de asigurări sociale de sănătate calculată la plafonul minim de cel puțin 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației unice estimative;

c) contribuabilii care au realizat în mod exclusiv venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din contracte de activitate sportivă, din arendă sau din asocieri cu persoane juridice, contribuabili potrivit titlurilor II, titlului III din Codul fiscal sau Legii nr. 170/2016, pentru care sunt aplicabile prevederile art. 125 din Codul fiscal, în regim de reținere la sursă a impozitului, pentru care venitul net/brut cumulat, declarat de plătitorii de venituri în formularul 112, este sub nivelul a 12 salarii minime brute pe țară;

d) contribuabilii pentru care plătitorii de venituri au reținut la sursă contribuția de asigurări sociale de sănătate calculată la plafonul minim anual și declarată în formularul 112;

e) persoanele care nu au calitatea de contribuabil la sistemul de asigurări sociale de sănătate, respectiv care dețin o asigurare pentru boală și maternitate în sistemul de securitate socială din alt stat membru al Uniunii Europene, Spațiului Economic European și Confederației Elvețiene sau în statele cu care România are încheiate acorduri bilaterale de securitate socială cu prevederi pentru asigurarea de boală-maternitate, în temeiul legislației interne a statelor respective, care produce efecte pe teritoriul României.

24. În urma eliminărilor de la pct. 23 rezultă lista contribuabililor care nu și-au îndeplinit obligațiile declarative privind contribuția de asigurări sociale de sănătate.

25. Organul fiscal central competent parcurge etapele de notificare și audiere a contribuabililor înscriși în lista rezultată ca urmare a eliminărilor de la pct. 23, potrivit pct. 11—14 de la secțiunea 1, care se aplică în mod corespunzător.

26. Pentru contribuabilii din lista rezultată în urma parcurgerii etapelor de notificare și audiere se stabilește baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate, la nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației unice estimative și se întocmește „Referatul privind estimarea bazei de calcul al contribuției de asigurări sociale și al contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul stabilirii din oficiu a obligațiilor de plată”, prevăzut în anexa nr. 3 la ordin. Referatul se întocmește într-un singur exemplar, se verifică și se avizează de către conducătorul organului fiscal central competent, precum și de către persoanele implicate potrivit competențelor stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare și prin prezenta procedură.

27. Contribuția de asigurări sociale de sănătate se stabilește prin aplicarea cotei de contribuție de asigurări sociale de sănătate, prevăzută la art. 156 din Codul fiscal, asupra bazei anuale de calcul reprezentând valoarea a 12 salarii minime brute pe țară.

28. Pe baza datelor din referatul prevăzut la pct. 26, organul fiscal central competent emite „Decizia privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice”. Modelul și conținutul deciziei de impunere sunt prevăzute în anexa nr. 4 la ordin.

29. Aprobarea și comunicarea „Deciziei privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice” se realizează potrivit prevederilor pct. 18 de la secțiunea 1.

CAPITOLUL III

Anularea deciziei de impunere din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice

30. În situația în care, în termen de 60 de zile de la data comunicării „Deciziei privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice”, contribuabilul își îndeplinește obligațiile declarative, decizia se anulează.

31. Organul fiscal central competent emite „Decizia de anulare a deciziei privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice”. Modelul și conținutul deciziei de anulare sunt prevăzute în anexa nr. 5 la ordin. Decizia de anulare produce efecte de la data depunerii declarației fiscale.

32. Decizia de anulare a deciziei privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice se emite și în situația în care contribuabilul face dovada, ulterior comunicării deciziei de impunere din oficiu, prin prezentarea de documente (de exemplu, documente care atestă că i se aplică legislația altor state în domeniul securității sociale, conform prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte), din care rezultă că nu avea obligația plății contribuției de asigurări sociale și/sau a contribuției de asigurări sociale de sănătate în anul de impunere.

33. Decizia de anulare a deciziei privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice se verifică și se avizează de șeful organului fiscal central competent, precum și de către persoanele implicate potrivit competențelor stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare și prin prezenta procedură.

34. După aprobarea deciziei de către conducătorul organului fiscal central competent, un exemplar se comunică persoanei fizice, conform art. 47 din Codul de procedură fiscală, semnat numai de conducătorul unității fiscale, iar al doilea, care se semnează și de către persoanele implicate potrivit competențelor stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare și prin prezenta procedură, se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

35. Documentele primite de la contribuabil și cele emise de compartimentul de specialitate în aplicarea procedurii se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

Sigla DGRFP

Agenția Națională de Administrare Fiscală
 Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice
 Unitatea fiscală

Nr. de înregistrare
 Data/...../.....

Către
 Str. nr., bl., sc.,
 et., ap., județul/sectorul
 localitatea, codul poștal

Cod de identificare fiscală

NOTIFICARE

privind nedeclararea contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice

Stimată/e doamnă/domn, vă aducem la cunoștință că, potrivit evidențelor noastre, ați realizat venituri anuale cumulate cel puțin egale cu nivelul a 12 salarii minime brute pe țară și aveți obligația declarării contribuției de asigurări sociale și/sau a contribuției de asigurări sociale de sănătate în Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, pentru perioada

Neîndeplinirea la termen a obligațiilor de declarare prevăzute de lege se sancționează cu amendă contravențională, prevăzută la art. 336 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Nedepunerea declarației, în termen de 15 zile de la primirea prezentei, atrage stabilirea din oficiu a obligației de plată, potrivit art. 107 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, vă rugăm să vă prezentați, în termen de 10 zile de la data primirii prezentei, în vederea audierii, conform prevederilor art. 9 din Codul de procedură fiscală.

Pentru informații suplimentare în legătură cu această notificare, persoana care poate fi contactată este doamna/domnul, la sediul nostru sau la numărul de telefon, între orele—.....

În speranța că veți da curs solicitării noastre, vă mulțumim.

În situația în care ați îndeplinit obligațiile declarative, vă rugăm să nu dați curs prezentei.

Conducătorul unității fiscale

Șeful compartimentului

Numele și prenumele

Numele și prenumele

Agencia Națională de Administrare Fiscală
 Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice
 Unitatea fiscală*)

Nr. de înregistrare
 Data/...../.....

REFERAT

privind estimarea bazei de calcul al contribuției de asigurări sociale și al contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul stabilirii din oficiu a obligațiilor de plată pentru anul

În temeiul art. 107 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a nedeclarării contribuției de asigurări sociale și/sau a contribuției de asigurări sociale de sănătate și nedepunerii declarației de impunere (formular) pentru anul de contribuabilul, s-au constatat următoarele:

A. Prezentarea situației contribuabilului

1. Datele de identificare a contribuabilului

Numele, prenumele

Codul numeric personal/Numărul de identificare fiscală

Domiciliul

2. Natura venitului pentru care se realizează impunerea din oficiu

3. Datele de identificare a sursei de venit

B. Estimarea bazei de impunere

1. Potrivit art. 148 alin. (4) și art. 170 alin. (4) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, baza anuală de calcul estimată pentru stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și/sau a contribuției de asigurări sociale de sănătate este de

2. Având în vedere nedeclararea contribuției de asigurări sociale și/sau a contribuției de asigurări sociale de sănătate și nedepunerea în termenul legal a declarației de impunere, propunem stabilirea din oficiu a obligațiilor de plată prin estimarea bazei de calcul al contribuției de asigurări sociale și al contribuției de asigurări sociale de sănătate, după cum urmează:

Nr. crt.	Anul	Baza anuală de calcul pentru	
		Contribuția de asigurări sociale (CAS)	Contribuția de asigurări sociale de sănătate (CASS)
1.			

Baza anuală de calcul al CAS/CASS se stabilește la nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice — capitolul II, în anul fiscal de referință.

Referatul se arhivează la dosarul contribuabilului.

Aprobat

Conducătorul unității fiscale

Numele, prenumele

.....

Data

Avizat

Șeful compartimentului de specialitate

Numele, prenumele

.....

Data

Întocmit

Funcția

Numele, prenumele

.....

Data

*) Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

**) Se va folosi sigla organului fiscal.

Sigla
DGRFP

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice
Unitatea fiscală

Nr. de înregistrare
Data/...../.....

DECIZIE

**privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale
și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice
pe anul**

Către:
Numele:

Cod de identificare fiscală:
.....

Prenumele:

În baza art. 107 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și potrivit art. 137, art. 148, art. 155 și art. 170 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește contribuția de asigurări sociale și/sau contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată, după cum urmează:

Domiciliul fiscal: localitatea:
Str.
nr., bl., sc., et., ap
Județul/Sectorul:

I. Date privind activitatea desfășurată

1. Statul în care s-a realizat venitul
2. Categoria de venit
 - 2.1. activități independente
 - 2.2. din drepturi de proprietate intelectuală
 - 2.3. venituri din asocierea cu o persoană juridică contribuabil potrivit prevederilor titlului II, titlului III din Codul fiscal sau Legii nr. 170/2016
 - 2.4. cedarea folosinței bunurilor
 - 2.5. activități agricole, piscicultură, silvicultură
 - 2.6. investiții
 - 2.7. alte surse
3. Determinarea venitului net
4. Forma de organizare
5. Obiectul principal de activitate
6. Codul CAEN
7. Sediul
8. Documentul de autorizare/Contractul de asociere/Nr. Data/...../.....
9. Data începerii activității/...../.....
10. Data încetării activității/...../.....

II. Stabilirea obligațiilor de plată cu titlu de contribuție de asigurări sociale și contribuție de asigurări sociale de sănătate:

— lei —

Denumirea indicatorului	Contribuția de asigurări sociale (CAS)		Contribuția de asigurări sociale de sănătate (CASS)	
	Decizie anterioară	Decizie curentă	Decizie anterioară	Decizie curentă
1. Bază anuală de calcul				
2. CAS datorată (rd. 1 x 10%)				
3. CASS datorată (rd. 1 x 25%)				

Obligația anuală de plată reprezentând contribuția de asigurări sociale (rd. 2) în sumă de lei și pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate (rd. 3) se plătește astfel:

Pentru obligațiile a căror scadență a expirat la data comunicării prezentei:

— dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1—15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare;

— dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16—31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare.

Pentru contribuțiile anuale datorate se vor calcula obligații fiscale accesorii, conform legii.

Decizia de impunere din oficiu reprezintă titlu de creanță și constituie înștiințare de plată, conform legii. Prezenta decizie poate fi contestată în termen de 45 de zile de la data comunicării, sub sancțiunea decăderii, potrivit art. 268, 270 și 272 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, la organul fiscal competent.

Depunerea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, potrivit legii, pentru obligațiile stabilite din oficiu, în termen de 60 de zile de la data comunicării prezentei, conduce la desființarea deciziei de impunere din oficiu.

Date necesare efectuării plății contribuției de asigurări sociale de sănătate și a contribuției de asigurări sociale		
Obligații de plată	CAS	CASS
Beneficiarul		
Codul de identificare fiscală al beneficiarului		
Contul de venituri bugetare corespunzător obligației de plată		
Codul IBAN aferent contului de venituri bugetare		
Explicații		
Suma (lei)		

Informații privind modalitățile de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate și a contribuției de asigurări sociale

Achitarea sumelor datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate și bugetului asigurărilor sociale de stat poate fi efectuată prin una dintre următoarele modalități:

- în numerar, la unitatea Trezoreriei Statului
- prin mandat poștal, la subunitățile poștale ale C.N. Poșta Română — S.A.;
- prin intermediul cardurilor bancare, prin POS-urile instalate la unitățile teritoriale ale Trezoreriei statului sau în sistem online prin intermediul Sistemului național electronic de plăți, disponibil la adresa de internet www.ghiseul.ro;
- prin virament, utilizând ordinul de plată, din contul propriu deschis la o instituție de credit din România (bancă), inclusiv cel emis prin sisteme de plată electronică de tip „Internet banking”;
- prin virament*), în numerar la ghișeele instituțiilor de credit sau la terminalele de plată instalate de acestea**), utilizând contul tranzitoriu deschis pe numele Ministerului Finanțelor Publice. Nomenclatorul conturilor de venituri bugetare/disponibilități în care pot fi achitate sume prin intermediul contului tranzitoriu de către persoanele fizice se regăsește pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, www.anaf.ro.

Aprobat

Funcția

Numele, prenumele

.....

Data/...../.....

Verificat

Funcția

Numele, prenumele

.....

Data/...../.....

Întocmit

Funcția

Numele, prenumele

.....

Data/...../.....

Am primit un exemplar.

Semnătura contribuabilului

.....

Data/...../.....

sau numărul și data confirmării de primire

*) Plata în contul tranzitoriu prin virament se efectuează fără perceperea de comisioane și este disponibilă numai pentru clienții instituțiilor de credit cu care Ministerul Finanțelor Publice are încheiate convenții (la data de 28.03.2019 sunt încheiate convenții cu Banca Comercială Română — S.A., C.E.C. Bank — S.A., Raiffeisen Bank — S.A., Idea Bank — S.A., Banca Comercială Feroviară — S.A.).

**) Plata în numerar la ghișeele instituțiilor de credit sau la terminalele de plată instalate de acestea este disponibilă pentru orice persoană fizică în situația în care instituțiile de credit cu care Ministerul Finanțelor Publice are încheiate convenții optează pentru oferirea acestor servicii (la data de 28.03.2019 sunt încheiate convenții pentru încasarea de sume în numerar cu C.E.C. Bank — S.A. și Banca Comercială Feroviară — S.A.).

Agenția Națională de Administrare Fiscală
 Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice
 Unitatea fiscală*)

Nr. de înregistrare
 Data/...../.....

DECIZIE DE ANULARE
a Deciziei privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale
și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice
 pe anul

Către:
 Numele:

 Prenumele:

 Domiciliul fiscal: localitatea:
 Str.
 nr., bl., sc., et., ap
 Județul/Sectorul:

Cod de identificare fiscală:

Având în vedere dispozițiile art. 94 alin. (2) și ale art. 107 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, vă comunicăm că Decizia privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice nr. a fost anulată ca urmare a depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, potrivit legii/documentelor care atestă faptul că nu aveți obligativitatea achitării contribuției de asigurări sociale/contribuției de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii.

Împotriva prezentei decizii se poate face contestație, care se depune în termen de 45 de zile de la data comunicării, la organul fiscal competent. Prezenta decizie produce efecte de la data comunicării.

Aprobat
 Funcția
 Numele, prenumele

 Data

Verificat
 Funcția
 Numele, prenumele

 Data

Întocmit
 Funcția
 Numele, prenumele

 Data

Am primit un exemplar.
 Semnătura contribuabilului

 Data/...../.....
 sau numărul și data
 confirmării de primire

*) Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularelor

A. Denumire: „Notificare privind nedeclararea contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice”

1. Format: A4/t1

2. Caracteristici de tipărire:

— se tipărește pe o singură față;

— se poate utiliza și echipament informatic pentru editare și completare, cu adaptări adecvate situației contribuabilului.

3. Se difuzează gratuit.

4. Se utilizează pentru notificarea contribuabililor persoane fizice, în cazul în care organul fiscal competent constată neîndeplinirea obligației declarării contribuțiilor sociale în declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

5. Se întocmește în două exemplare de către organul fiscal competent.

6. Circulă:

— originalul la contribuabil;

— copia la organul fiscal.

7. Se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

B. Denumire: „Decizie privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice”

1. Format: A4/t1

2. Caracteristici de tipărire:

— se tipărește pe o singură față;

— se poate utiliza și echipament informatic pentru editare și completare, cu adaptări adecvate situației contribuabilului.

3. Se difuzează gratuit.

4. Se utilizează la emiterea din oficiu a deciziei pentru contribuabilii persoane fizice, în cazul în care organul fiscal competent constată neîndeplinirea obligației declarării contribuțiilor sociale, conform legii.

5. Se întocmește în două exemplare de către organul fiscal competent.

6. Circulă:

— un exemplar, la organul fiscal competent;

— un exemplar, la contribuabil.

7. Se arhivează la dosarul contribuabilului.

C. Denumire: „Decizie de anulare a deciziei privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoane fizice”

1. Format: A4/t1

2. Caracteristici de tipărire:

— se tipărește pe o singură față;

— se poate utiliza și echipament informatic pentru editare și completare, cu adaptări adecvate situației contribuabilului.

3. Se difuzează gratuit.

4. Se utilizează la anularea Deciziei privind stabilirea din oficiu a contribuției de asigurări sociale pentru persoane fizice, în cazul în care organul fiscal competent constată depunerea de către contribuabil a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

5. Se întocmește în două exemplare de către organul fiscal competent.

6. Circulă:

— un exemplar, la organul fiscal competent;

— un exemplar, la contribuabil.

7. Se arhivează la dosarul contribuabilului.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 226833